

088 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Kassie pikke

Toe we onderlest 'n paor zeumerse daege hadde en veul jongeloi weges de hette, vertier en afkoeling op en an 't waoter zoche, kregde we 'n brief uit Friesland van 'n vroegere Baonhoeker. Hierin schrijft-ie in goed Slierechs dialect (uit 't boeksie "Stoep op, Stoep af" geleerd) hoe ze zô 'n veertig jaer geleeje d'rtijd deurbroche.

Omdà 'k al jaere van d'n dijk bin, weet ik niet of t'r nog wel kaste vaere. 'k Denk aagelijk van niet, mor vroeger wazze d'r zat en ze wiere geregeld deur ons 'gepikt'. Wat dat pikke was, waerom en hoe we dat deeje, zel ik perbere te vertelle. Tege 'n rijnaok wier 'kast' gezeed en 't kassiepikke was, zwemmende of mit 'n roeibôôt langszij van zô 'n kast perbere te komme, om-ie dan te laete meeneme of te laete slepe. Waerom 't gedaen wier, is zô klaor as 'n klontjie, je hoefde dan nie te zwemme of te roeie everaal bij eb was dat aarg makkelijk.

As we van Baonhoek naer 't plaetje op 't Kaarkerak wouwe, maakte we graeg gebruik van zô'n hulpie. We konne daer netuurlijk ok wel naer toe zwemme. Je zwom dan in 't neertie tusse de kribbe tot aan de strekdam. Die liep van net eventjies bove school V tot aan d'n Tollesteegt. Dien dan uitlôope, dan overzwemme naer de volgende strekdam, die tot aan de mond van de haove liep. 't Mondjie van de haove nog oversteke en je was op 't Kaarkerak.

Die bezaltkaaie hadde knap schaarpe randjies en konne van belang hêêt weze. Ok an 't riet kò-je je aaige soms lêelijk snije. 't Was dus 'n hêêl geklaauw voor dat-jie bij de haove was en opschiete dee je ok al niet aar. Dus as 't zô uitkwam; "kassie pikke". Druk was 't genogt op de revier, mor 't mos ok 'n geschikt sleepie weze en dat was t'r nie aaltijd. Geschikt was 'n sleep, die niet hêêlemael an d'n overkant voer en waer 'n kast bij was, die 't waoter in de gangvoorde had. Je zwom d'r dan naer toe en 't leste endjie wier-ie dan min of meer naer de kast toegezoge en je greep dan 't kantjie van 't gangboord. 'n Paor keer loslaete en weer vastgrijpe tot-jie in 'n paor grepe redelijk op snelhaaid was en dan spoelde je bekant vantzelf in 't gangboord. Daer bleef-ie dan in 't waoter zitte want op de luike of in 't drôoge dêêl van 't gangboord, schroeide je vel zôwat vast an d'n teer of an 't ijzer.

Was-ie ver genogt naer bovene of was-ie op de plek waer-ie weze wou, dan dook-ie van de kast af en zwom naer de kant. Mit de roeibôôt ging 't voor 'n grôôt dêêl 't zelfde. Weer langszij komme, vastpakke en loslaete totdat de bôôt bij de kont van de kast om en naebij dezelfde vaert had as de kast. 't Landvassie (koptouw) om d'n bolder, nog eve meeviere en dan de lijn om d'n voordoft (roeibank) vastzette. Daernae kò-je je aaige op-ie dôôje gemaksie laete slepe, azzie temenste gêên sacherijnige schipper trof, die je lijntjie losgooide of wat ok wel gebeurd is, 't lijntjie zô ver mogelijk inhaalde en 't dan afsnee. Dat was dus mor aaltijd afwachte.

Kè-je je nog iets avventuurlijkere voorstelle? Vroeger hadde we gêên weet van 'n kick of zô, mor achteraf bekeke kreeg-ie wel degelijk 'n kick van 't avventuur en de spanning. Veul lezers zelle soortgelijke herinneringe hebbe an de sleepvaart en dut verhaol mit plezier leze. Daerom veul dank aan de schrijver.

